

Nr 41.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående bestridande av vissa haverikostnader.

(1:a avd.)

I propositionen nr 35 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 11 februari 1949, föreslagit riksdagen medgiva, att det i riksstaten uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter må i den omfattning som i berörda statsrådsprotokoll angivits jämlikt Kungl. Maj:ts bestämmande tagas i anspråk under budgetåret 1949/50 för att täcka uppkommande haverikostnader, avseende marinens fartyg.

Samtliga kostnader för reparationer m. m. i anledning av haverier på marinens fartyg ha hittills slutligt bestritts av förslagsanslaget till oförutsedda utgifter. Riksdagen har lämnat bemyndigande för Kungl. Maj:t att taga i anspråk nämnda anslag för ändamålet under de sistförflutna budgetåren.

Departementschefen har funnit skäl tala för att anslag under fjärde huvudtiteln i viss omfattning bör belastas med utgifter som här avses. Erfarenheten har visat, framhåller departementschefen, att haverier normalt förekomma och man synes kunna tala om en normal haverifrekvens, som lämpligen kan tagas i beräkning vid bestämmandet av det anslag under fjärde huvudtiteln som härvid kan komma i fråga, nämligen reservationsanslaget Marinen: Underhåll av fartyg m. m.

När det gäller att bestämma, vilka haverikostnader som böra belasta underhållsanslaget eller i vilken omfattning nämnda anslag bör tagas i anspråk för att slutligt reglera dylika kostnader, har departementschefen förordat, att kostnaderna för varje haveri, oberoende av dess totalsumma, intill ett visst högsta belopp bestridas av underhållsanslaget och att alltså anslaget till oförutsedda utgifter tages i anspråk endast för sådana kostnader som i det enskilda fallet överstiga detta belopp. Som ett lämpligt gränobelopp har departementschefen föreslagit 5 000 kronor. Härvid har dock förutsatts, att haveriskador som föranledas av normalt slitage alltid skola, oavsett kostnadernas storlek, bestridas av underhållsanslaget.

Departementschefen har alltså förordat, att bärgnings- och reparationskostnader för haverier på marinens fartyg skola från och med budgetåret 1949/50 bestridas av anslaget till oförutsedda utgifter endast till den del kostnaderna i det enskilda fallet överstiga 5 000 kronor. Riksdagens medgivande till att i angivna omfattning taga anslaget i anspråk under budgetåret 1949/50 har synts böra inhämtas.

Utskottet finner skäl tala för att en avgränsning sker av utgifter av här ifrågavarande art mellan anslaget till oförutsedda utgifter och marinens anslag till underhåll av fartyg m. m. Mot den föreslagna kostnadsgränsen synes utskottet icke något vara att erinra, varför utskottet tillstyrker, att förstnämnda anslag må tagas i anspråk till den del haverikostnaderna i det enskilda fallet överstiga 5 000 kronor.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må medgiva, att det i riksstaten uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter må i den omfattning som i statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 11 februari 1949 angivits jämlikt Kungl. Maj:ts bestämmande tagas i anspråk under budgetåret 1949/50 för att täcka uppkommande haverikostnader, avseende marinens fartyg.

Stockholm den 18 mars 1949.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar Johan Bernhard Johansson, Pauli, Rickard Lindström, Sven Larsson, Ohlon, Heiding, Gillström, Berling, Hesselbom, Bergh, Erik Gustaf Andersson och Gustav Emil Andersson; samt

från andra kammaren: herrar Ward, Svensson i Grönvik, Andersson i Malmö, Larsson i Stockholm, Wallentheim, Ståhl, Lindholm, Åkerström, Staxäng, Kollberg, Persson i Vinberg och Johansson i Mysinge.
